

Вікторія Олійник

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Соціальна робота – це в першу чергу діяльність, яка пов'язана з людьми, з їхніми проблемами, яка спрямована на встановлення благополуччя та вирішення проблем, які постійно виникають в соціумі.

Необхідність соціальної роботи є дуже важливою, тому що люди постійно потребують кваліфікованої допомоги та підтримки, особливо, коли їхню проблему неможливо вирішити самотійно. Саме соціальний працівник відповідно до законодавства країни зможе надати необхідну допомогу. Завдяки соціальним працівникам вирішується багато питань та проблем, які виникають між людьми в процесі їхнього існування.

Соціальна робота з'явилася дуже давно та розвивалася разом із людством, ще з давніх часів завдяки соціальній роботі люди могли отримати певну допомогу.

Як зазначає дослідник А. Горілий, завдяки соціальній роботі люди можуть отримати допомогу різного характеру, тому що вона містить в собі такі поняття:

- соціальний захист;
- соціальне забезпечення;
- соціальна підтримка;
- соціальна допомога [1, с. 4].

З давніх часів соціальна робота базувалася на релігійних та моральних приписах, тому вона несла в собі позитивний характер.

Соціальна робота як самостійна наука і навчальна дисципліна має складну інтегральну природу. Свій творчий потенціал вона реалізує через численні функції, основними з яких є:

- гносеологічна (теоретико-пізнавальна);
- організаційно-виховна;
- регулятивно-профілактична;
- інформаційно-комунікативна;
- соціоінтеграційна;
- аналітико-прогностична [5].

Вважається, що в Україні соціальна робота набрала вагомого зросту у розвитку та в актуальності. Першим і найзначнішим кроком української соціальної роботи стало те, що вона зацікавила своїм змістом, теоріями, методами як міністерських чиновників і викладачів вищих та середніх навчальних закладів, так і практичних працівників, які безпосередньо надають соціальні послуги клієнтам.

Володимир Полтавець стверджує, що в Україні відбувається своєрідний бум соціальної роботи. Створено десятки тисяч робочих місць, де мають працювати соціальні працівники різних рівнів підготовки,

відкрито понад два десятки кафедр, факультетів, відділень, які готують соціальних працівників. Щороку виникають все нові й масштабніші проекти як для впровадження нових підходів до розв'язання соціальних проблем з використанням теорій і методів соціальної роботи, так і для підготовки та перепідготовки соціальних працівників [3, с. 4]. Також він зауважив, що другим важливим кроком можна вважати розпочатий, хоч і незавершений, процес самоусвідомлення молодого української соціальної роботи, що поширюється в двох напрямках. З одного боку, це створення професійних об'єднань. До Української асоціації соціальних педагогів та соціальних працівників, яка працює вже майже десять років і є членом міжнародних організацій, додаються Ліга соціальних працівників та Асоціація шкіл соціальної роботи. З другого боку, соціальні працівники почали поступово виокремлюватися із загальної маси фахівців соціальної сфери, усвідомлюючи самі і пояснюючи іншим, що соціальна робота як наукова дисципліна і практична діяльність має свою специфіку і не схожа на інші професії, хоч і перетинається з багатьма з них [3, с. 5–6].

Соціальна робота постійно розвивається разом із розвитком людства та розвиває нові методи роботи з людьми у наданні їм необхідної допомоги, це такі методи роботи:

- регламентуючі методи;
- орієнтація;
- інструктування;
- розпорядницькі (адміністративні) методи;
- дисциплінарні методи [2].

Також сьогодні відомо про такі методи соціального впливу:

- метод міждисциплінарного та інтегрованого підходу;
- дисциплінарного або фахового підходу;
- суб'єкт-суб'єктних та суб'єкт-об'єктних відносин.

Тетяна Семигіна виділяє, такі завдання практики соціальної роботи:

- розширення можливостей та самостійності клієнтів у подоланні їхніх проблем;
- встановлення зв'язків клієнтів з системами, які мають необхідні ресурси та надають послуги;
- сприяння ефективному та гуманному функціонуванню цих систем;
- сприяння розвитку служб, які відповідають потребам клієнтів;
- вплив на соціальну політику [4, с. 58].

В соціальній роботі на першому місці стоїть допомога клієнту у вирішенні складних життєвих труднощів, а також уміння навчити людей боротися з непередбачуваними життєвими обставинами, які виникають дуже часто і як правило несуть в собі негативний характер.

Список використаних джерел

1. А. Г. Горілий. Навчальний посібник: Історія соціальної роботи. Тернопіль, 2004.
2. Іванова Ірина. Методи соціальної роботи (на основі Державних стандартів соціальних послуг). 2018. С. 11–12.
3. Полтавець Володимир, Рамон Шуламйт. Соціологія: Західна і Східна Європа: соціальна робота і соціальна політика.: Київ.2000. С. 4–6.
4. Семигіна Тетяна. Сучасна соціальна робота.: Київ. 2020. С. 58–59.
5. Соціальна робота як галузь науки і навчальна дисципліна. URL: <https://buklib.net/books/27462/> (дата звернення 28.04.2022 р.)

Максим Олійник

ЗНАЙОМСТВО УЧНІВ 5 КЛАСУ ІЗ МНОГОГРАННИКАМИ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЗА ДОПОМОГОЮ СЕРЕДОВИЩА GEOGEBRA

Використання інформаційно-комунікаційних (ІКТ) технологій набуває все більшого поширення в освіті, адже надає нові можливості: спрощує доступ до інформації, дозволяє її упорядковувати, зберігати у різних форматах, відкриває нові автоматизовані методи обробки даних, пришвидшує сприйняття інформації. Сьогодні ця тема є актуальною як ніколи, тому що є необхідність продовжувати освітній процес в дистанційному режимі, що вимагає від викладача використання різноманітних інформаційних технологій для зв'язку з учнями, проведення уроків та перевірки й оцінювання знань. Вчителями використовуються інформаційні ресурси, інформаційно-освітні платформи навчання, розробки онлайн курсів та уроків, застосовуються програми для обробки, візуалізації та моделювання даних. Під час навчання математики учнів у закладах загальної середньої освіти вчитель використовує сучасні засоби як додаткове джерело знань (кінофільми, електронні підручники та ін.), для конкретизації, уточнення, поглиблення відомостей, які він повідомляє (презентації, ментальні карти, стрічки часу), для моніторингу і оцінювання якості знань учнів. Також ІКТ можуть виступати як «посередник» між вчителем та учнем, для спільного обміну інформацією.

Одним із багатофункціональних засобів навчання математики є динамічне математичне середовище GeoGebra, яке використовується для математичних розрахунків, побудови фігур та графіків, аналізу даних. Програма зручна у користуванні завдяки простому інтерфейсу і при цьому вражає широким колом можливостей, що робить програму корисною при роботі з обчисленнями, побудові графіків, фігур, 3D об'єктів різних типів складності [2]. Досить вдало можна застосувати програмний засіб